

The Preah Vihear Temple

ปราสาทพระวิหาร

**มายาคติชาตินิยม 4 ประการ ว่าด้วย
“ปราสาทพระวิหารเป็นของไทย”**

มายาคติ 1

ศาลอาญาระหว่างประเทศหรือศาลโลก พิพากษายกแต่ซากปรักหักพังให้กับ
กัมพูชา ดินแดนยังเป็นของไทย ?

มายาคติ 2

ไทยยังสงวนสิทธิ์ที่จะอุทธรณ์คำพิพากษา เรายังมีโอกาสได้ปราสาทพระวิหารคืน
มา

มายาคติ 3

ปราสาทพระวิหารเป็นของไทย เพราะพระตะบองและเสียมเรียบเคยเป็นของไทย แต่
ไทยถูกฝรั่งเศสข่มเหงรังแก ไทยจำต้องยอมรับแผนที่ภาคผนวก 1 ที่ฝรั่งเศสจัดทำ
ขึ้นโดยลำพังในปี 1908 เพราะไทยเกรงกลัวฝรั่งเศส

มายาคติ ๔

พื้นที่โดยรอบปราสาทพระวิหาร 4.6 ตร.กม.เป็นของไทย ไม่ใช่พื้นที่ทับซ้อน

มายาคติ 1

ศาลอาญาระหว่างประเทศหรือศาลโลก พิพากษายกแต่ซาก
ปรักหักพังให้กับกัมพูชา ดินแดนยังเป็นของไทย ???

“โดยคะแนนเสียงเก้าต่อสาม ลงความเห็นว่างปราสาทพระวิหารตั้งอยู่ใน
อาณาเขตภายใต้อธิปไตยของกัมพูชา”

**In its judgement on the merits of the court, by nine
votes to three, found that the Temple of Preah Vihear
was situated in territory under the sovereignty of
Cambodia.**

มายาคติ 2

ไทยยังสงวนสิทธิ์ที่จะออกธรรณำพิพากษา
เรายังมีโอกาสได้ปราสาทพระวิหารคืนมา

- อายุความของการสงวนสิทธิ์คือ 10 ปี
- ไม่เคยมีความพยายามที่จะขอทบทวน

มายาคติ 3

- ปราสาทพระวิหารเป็นของไทย เพราะพระตะบองและ
เสียมเรียบเคยเป็นของไทย แต่ไทยถูกฝรั่งเศสข่มเหงรังแก
- ไทยจำต้องยอมรับแผนที่ภาคผนวก 1 ที่ฝรั่งเศสจัดทำ
ขึ้นโดยลำพังในปี 1908 เพราะไทยเกรงกลัวฝรั่งเศส

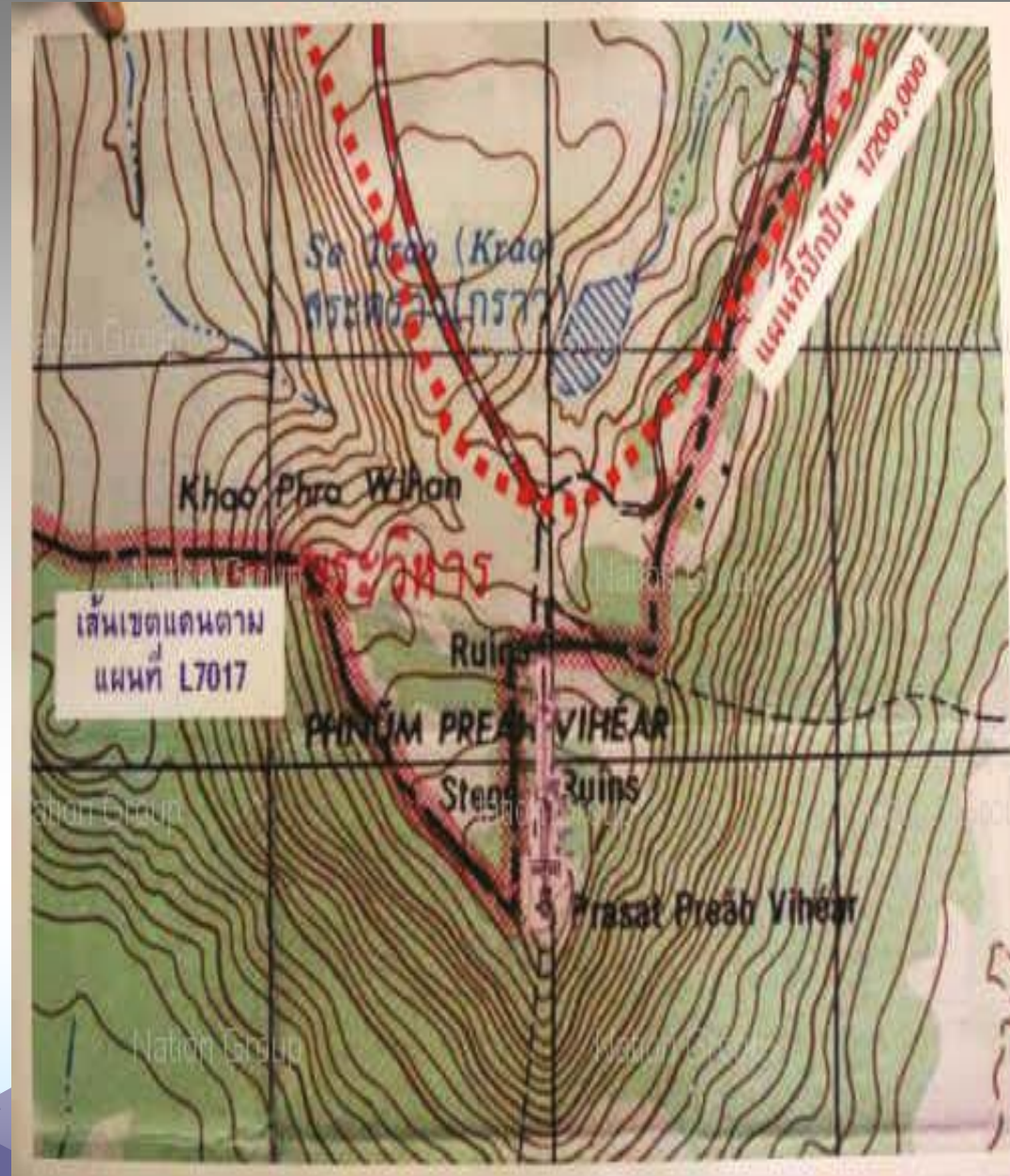
- ต้องพิจารณาคำพิพากษาศาลโลก
- ไทย “ถูกบังคับให้ยอมรับแผนที่ภาคผนวก 1 จริงหรือ?”
- อะไรคือข้อพิจารณาของศาลโลกที่ยกปราสาทพระวิหารให้กับกัมพูชา?

ข้อโต้แย้งของฝ่ายไทย

1.

แผนที่ภาคผนวก 1 ที่จัดทำในปี ค.ศ.1908 มีใช้ผลงานของคณะกรรมการปักปันเขตแดนผสมไทย-ฝรั่งเศส ตามที่ได้กำหนดไว้ในสนธิสัญญาสยาม-ฝรั่งเศส ค.ศ.1904

2. เส้นเขตแดนที่ปรากฏในแผนที่ภาคผนวก 1 ไม่ได้ยึดสันปันน้ำ ตามที่กำหนดไว้ในสนธิสัญญา
3. ประเทศไทยไม่เคยให้สัตยาบันรับรองแผนที่ฉบับนี้หรือเส้นเขตแดนที่ปรากฏบนแผนที่นั้น

เพราะฉะนั้น “ไทยจึงไม่มีความผูกพันต่อแผนที่ภาคผนวก 1 ที่ฝ่าย
กัมพูชาเสนอมา”

ประเด็นเหล่านี้ยังถูกใช้ในปัจจุบัน

แม้ว่าจะทำให้ไทยแพ้ในศาลโลกมาแล้วก็ตาม

และศาลโลกก็ได้ตอบประเด็นเหล่านี้ไว้หมด

ข้อโต้แย้งและคำพิพากษาของศาลโลก

- ศาลชี้ว่าประเทศไทย “มีภาระผูกพัน” ต่อแผนที่ภาคผนวก 1 เพราะการปฏิบัติของสยาม ดังต่อไปนี้
 1. มีหลักฐานชี้ว่าฝ่ายไทยหรือสยามได้ “ร้องขอ” ให้ฝรั่งเศสดำเนินการปักปันเขตแดนให้กับสยาม ดังปรากฏว่า:

เมื่อสถานทูตไทย ณ กรุงปารีส ได้รับแผนที่ทั้ง 11 ฉบับจาก
คณะกรรมการปักปันฝ่ายฝรั่งเศส เอกอัครราชทูตได้มีหนังสือไปยัง กต.
ในกรุงเทพฯ มีข้อความว่า

“ในเรื่องที่คณะกรรมการปักปันเขตแดนสยามตามคำร้องขอของกรรมการ
ฝ่ายสยามให้กรรมการฝ่ายฝรั่งเศสช่วยจัดทำแผนที่เขตแดนต่าง ๆ ขึ้น
นั้น บัดนี้ คณะกรรมการฝ่ายฝรั่งเศสได้ปฏิบัติงานเสร็จเรียบร้อยแล้ว”

ทูตไทยคนดังกล่าวยังระบุว่าตนได้รับแผนที่จำนวน 50 ชุด และได้ส่งแผนที่
อย่างละชุดไปยังสถานทูตไทยในยุโรปและอเมริกา

- ฝรั่งเศสได้ส่งแผนที่ภาคผนวก 1 ให้แก่สมาชิกของคณะกรรมการผสมฝ่ายสยาม โดยระบุว่าเป็นแผนที่ “คงรัก-คณะกรรมการปักปันเขตแดนระหว่างอินโดจีนและสยาม”
- สมเด็จพระปรมัยยิกานุสรณ์ฯ ได้ขอขอบคุณทูตฝรั่งเศส ณ กรุงเทพฯ และขอแผนที่เพิ่มอีกอย่างละ 15 ชุด

- ฝ่ายไทยรู้มานานแล้วว่าเส้นเขตแดนที่ปรากฏในแผนที่ภาคผนวก 1 ไม่ตรงกับเส้นสันปันน้ำ แต่กลับไม่แสดงการคัดค้าน:
- ระหว่างปี 1934-35 ไทยทำการสำรวจบริเวณนี้ด้วยตนเอง และพบความจริงข้อนี้ และแผนที่ที่สร้างขึ้นเองนี้ก็แสดงว่าปราสาทพระวิหารอยู่ในเขตไทย แต่ไทยยังคงใช้แผนที่ภาคผนวก 1 ตลอดมา
- ในปี 1937 เมื่อมีการลงนามสนธิสัญญากับฝรั่งเศสเพื่อยืนยันเส้นเขตแดนร่วมที่มีอยู่แล้วอีกครั้งหนึ่ง “กรมแผนที่ของสยามก็ยังคงพิมพ์แผนที่แสดงว่าพระวิหารอยู่ในเขตของกัมพูชาอยู่อีก”

- ปี 1947 เมื่อไทยต้องคืนพระตะบอง เสียมเรียบ จำปาศักดิ์ให้ฝรั่งเศส มีการตั้งคณะกรรมการประνομฝรั่งเศส-สยามเพื่อตรวจแก้ไขเขตแดน ขึ้นมาเพื่อพิจารณาคำร้องที่ไทยอาจยกขึ้นมา ซึ่งไทยได้ยื่นคำร้องเกี่ยวกับเส้นเขตแดนหลายบริเวณด้วยกัน แต่กลับไม่มีที่เกี่ยวกับปราสาทพระวิหารเลย “

**แต่กลับยื่นแผนที่ฉบับหนึ่งต่อคณะกรรมการซึ่งแสดงว่าพระวิหารอยู่ใน
กัมพูชา”**

- ชี้ว่าไทยไม่ให้ความสำคัญกับเส้นสันปันน้ำ
- สนธิสัญญาคือแนวทาง แต่แผนที่คือภาคปฏิบัติ และที่ผ่านมาทั้งสองฝ่ายก็แสดงการยอมรับการปักปันตามที่ปรากฏในแผนที่ตลอดมา
- ไทยจึงถูกผูกมัดด้วยการนิ่งเฉย และการปฏิบัติต่างกรรมต่างวาระของตนเอง

มีแต่เจ้าหน้าที่ชั้นผู้น้อยที่ได้เห็นแผนที่

- สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอฯ
- สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอฯ
- สมาชิกสยามในคณะกรรมการผสม
- ผู้ว่าราชการ จว.บุรีรัมย์
- กรมหลวงสรรพสิทธิประสงค์

ไทยไม่มีผู้เชี่ยวชาญการทำแผนที่

- สยามก่อตั้งกรมแผนที่ขึ้นมาในสมัย ร. 5 พ.ศ. 2428 (1885)
- ความไม่สนใจต่อพื้นที่ป่าเขากันดาร?

มายาคติ 4

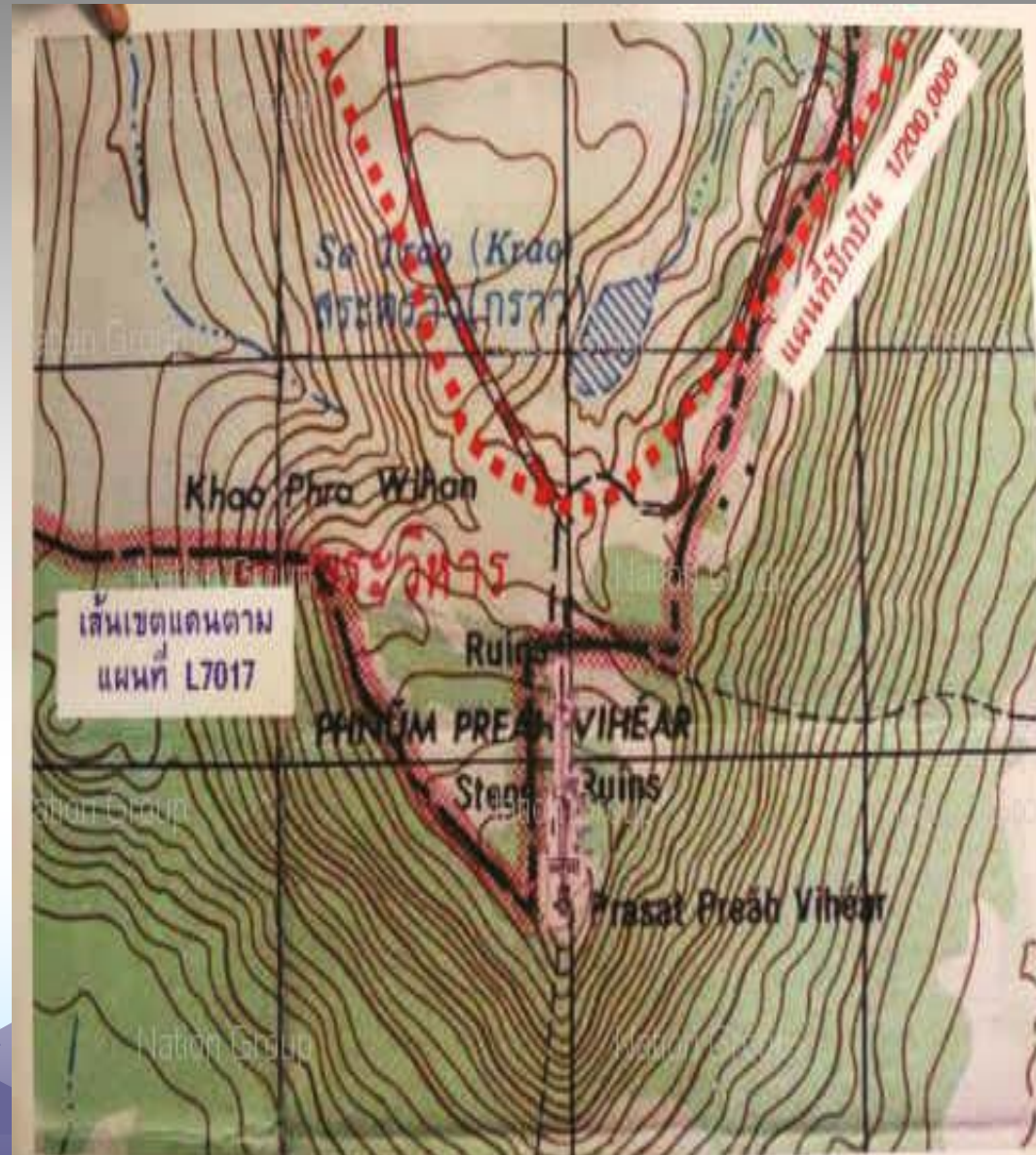
- พื้นที่โดยรอบปราสาทพระวิหาร 4.6 ตร.กม.เป็นของ
ไทย ไม่ใช่พื้นที่ทับซ้อน

ข้อวินิจฉัยของศาลโลก

- กัมพูชาขอให้ศาลโลกวินิจฉัยและชี้ขาดว่า เส้นเขตแดนระหว่างกัมพูชากับไทยในเขตพิพาทกัน คือเส้นเขตแดนที่ลากไว้บนแผนที่ภาคผนวก

1

- ศาลโลกไม่ได้ตัดสินให้เป็นคุณกับกัมพูชา แต่ได้พิจารณาประเด็นนี้เพื่อใช้รองรับการตัดสินในข้อ 3-5
- การพิจารณาว่าเส้นเขตแดนไทย-กัมพูชา คือเส้นตามแผนที่ภาคผนวก 1 หรือไม่ มีดังต่อไปนี้

“ศาลจะสามารถวินิจฉัยชี้ขาดเกี่ยวกับอธิปไตยเหนือบริเวณพระวิหารได้ก็
ต่อเมื่อได้ตรวจสอบแล้วว่าเส้นเขตแดนนั้นคือเส้นใด”

“ศาลมีความเห็นว่าประเทศไทยใน ค.ศ.1908-09 ได้ยอมรับแผนที่ใน
ภาคผนวก 1 ว่าเป็นผลงานของการปักปันเขตแดน และด้วยเหตุนี้ จึงได้
รับรองเส้นบนแผนที่ว่าเป็นเส้นเขตแดน อันเป็นผลให้พระวิหารตกอยู่
ในดินแดนกัมพูชา”

“ศาลมีความเห็นว่าการยอมรับแผนที่ภาคผนวก 1 โดยคู่กรณี เป็น
ผลให้แผนที่นั้นเข้ามาเกี่ยวข้องกับความตกลงโดยสนธิสัญญา
และกลายเป็นส่วนหนึ่งของความตกลงนั้น”

“ไม่มีเหตุผลที่จะให้คิดว่าคู่อริได้ให้ความสำคัญเป็นพิเศษแก่เส้น
สันปันน้ำโดยเจาะจงเมื่อเปรียบเทียบกับความสำคัญที่เหนือกว่า
ของการยึดเส้นเขตแดนในแผนที่ซึ่งได้ปักปันกันในเวลาต่อมา
และเป็นที่ยอมรับแก่คู่อริ ทั้งนี้ เพื่อให้เรื่องได้เป็นที่ยุติกันไป
ฉะนั้น อาศัยหลักในการตีความสนธิสัญญา ศาลจึงจำต้องลง
ความเห็นให้ถือเส้นเขตแดนตามแผนที่ของบริเวณพิพาท”

